

PROLOOG

Het leven onder water is stil, kil en donker, maar toch heeft het iets rustgevends. Het lijkt alsof je geen zorgen hebt en dat alles allemaal niet meer van belang is. Het enige waaraan je denkt is zuurstof; de natuurlijke klok die vertelt wanneer het tijd is om terug naar de echte wereld te gaan. Doe je dat niet, dan sterf je. Zo simpel is het leven soms.

Mijn ledematen bewogen op automatische piloot naar de oppervlakte. Ik genoot van de eerste teug frisse zuurstof en zwom verder naar een glazen wand. De nacht was nog maar net gevallen in Bangkok. Voor mij zag ik gigantische wolkenkrabbers, terwijl onder mij inwoners en toeristen zich klaarmaakten voor de nachtelijke avontuurtjes die de stad te bieden had.

Ik genoot van het uitzicht, totdat ik mijn smartphone achter mij hoorde trillen. Ik zwom terug, hees me over de rand van het zwembad en las het berichtje dat net was binnengekomen. 'Rajadamnern.' Ik zuchtte en greep mijn handdoek.

De man kreeg een flinke vuistslag op zijn gezicht, maar hij stond nog steeds op zijn benen. De menigte juichte in de thaiboksarena die Rajadamnern heet, maar ik hield mijn hoofd erbij en zocht naar mijn doelwit: Shingo Yamamoto. Een gepensioneerde politiecommissaris die nu grof geld verdient met mensensmokkel. Hij kocht zijn slachtoffers op de zwarte markt en trainde ze tot thaibokskampioenen.

De mensensmokkelaars waren vorige maand opgepakt en de slachtoffers werden bevrijd door de Thaise special forces. Dat was natuurlijk mede mogelijk gemaakt door onze samenwerking en informatie.

De klanten van de smokkelaars waren grotendeels leden van de Loden Slang, waardoor het onze plicht was om hen te doden. De twee jonge thaiboksers gingen naar hun coach tijdens een korte adempauze, voor wat motivatie en tips.

De politieagent riep luid tegen de menigte achter hem dat ze nog steeds op zijn jongen konden inzetten en dat hij zeker ging winnen. Maar toen

gebeurde er iets waardoor de moed me in de schoenen zonk. Een gedaante in een wit hemd en zwarte, leren jas ging naar de man en gaf hem een biertje, terwijl hij al lachend in het Engels tegen hem sprak. *Die fucking klootzak!*

Toen de man van de agent weg stapte, keek hij eventjes mijn richting uit en verdween in de mensenmassa.

'Je weet wat dit betekent, Ben,' zei Vincents stem in mijn oortje.

'Fuck you, Vince. Cyanide is praktisch valsspelen.'

'Volgens mij kan hier iemand niet tegen zijn verlies,' zei Vincent.

Ik zuchtte, maar kon tegelijkertijd ook geen glimlach verbergen. Ik drukte weer op het zendertje in mijn rechteroor. 'Je hebt gelijk, je krijgt deze ronde.'

'En dat betekent?'

'Het is goed, Vincent, ik geef je straks een biertje. Jij hebt gewonnen, klootzak.'

'Zo mag ik het horen.'

Ik lachte en greep mijn flesje bier vast om nog een slok te nemen, tot ik plots een jonge, Aziatische vrouw rechts van mij tussen de menigte zag wandelen. 'Vincent, geef me een minuutje.' Ik liep door de toeschouwers die luid schreeuwden en gebaarden dat ze hun inzet verhoogden, terwijl ik haar achtervolgde. Ze had hetzelfde aan als de eerste keer dat ik haar zag: een zwarte crop top met lange mouwen en een strakke legging.

Lilly.

Ze duwde de deur open die niet toegankelijk was voor onbevoegden en die zwaaide achter haar weer dicht. Ik ademde in. Mijn hand ging naar mijn pistool, dat in de holster onder mijn bruine, leren jas was verborgen. Ik duwde de deur zachtjes open, maar zag niemand in de smalle gang staan. Ik trok mijn moeders pistool tevoorschijn en schroefde mijn demper vast. Recht voor me zag ik een trap die naar boven leidde, waar zich de vip-ruimte bevond. Ik wandelde de trap op met mijn pistool naar boven gericht.

Op de eerste verdieping was het stil en leeg. Aan het einde van de gang waren de kleedkamers van de thaiboksers. Plots schrok ik van een fel geluid onder mij. Ik richtte mijn wapen naar beneden, maar zag niets. Ik keek terug naar Lilly, maar werd zijdelings tegen de muur getrapt. Mijn pistool viel uit mijn handen, de trappen af, zodat ik ongewapend was. Ik stond recht en hief mijn handen in gevechtshouding, nog duizelig en misselijk van de schop in mijn maag.

Lilly beukte erop los. Mijn ellebogen beschermden mijn gezicht, tot ik een zwak punt vond in haar aanvallen en haar vol op haar gezicht sloeg. Ze wankelde achteruit en spuugde bloed.

'Sorry,' mompelde ik grijnzend. Ze trok een mes en liep schreeuwend op me af, maar ik ontweek haar en sloeg haar hoofd hard tegen de muur. Ze stapte wankelend naar links en viel van de trappen achter haar.

Shit.

Ik liep naar beneden en zag haar liggen op haar rug. Haar borstkas bewoog nog zachtjes op en neer, dus ik nam aan dat ze nog leefde. 'Vincent! Kom naar de vip, nu!' riep ik door het zendertje. Ik leunde tegen de muur en deed mijn best om niet te braken vanwege de stamp die ze me had gegeven in mijn maag.

Vincent deed na een paar lange minuten eindelijk de deur open en zag haar liggen. 'Jesus fucking christ!'

'Vincent, dit is Lilly, Lilly, dit is Vincent.'

'Wie de fuck is Lilly?!'

'Lilly is degene die Brooks vorig jaar vermoordde in het casino,' zei ik buiten adem, nog steeds kreunend van de pijn.

Vincent keek haar aan met een moordlustige blik en greep zijn pistool, maar ik hief mijn hand op als teken van protest. 'Ze kan nuttig zijn voor informatie.'

'Maar...'

'Ik weet dat Giovanni je vriend was, maar we mogen haar niet doden, nog niet,' zei ik.

'Oké, je hebt gelijk, maar...'

Plots stond Lilly schreeuwend recht met haar mes in de aanslag. Bloed stroomde uit haar neus, maar Vincent sloeg zijn bierflesje op haar hoofd alsof het niets was. Meer bloed stroomde over haar hoofd, haar ogen draaiden weg en ze zakte neer.

'Wat een trut!' riep Vincent hijgend uit.

'Ze moet hier snel verdwijnen, Vince! Help me even.' Ik greep haar armen vast en Vincent nam haar benen. 'Waar is de uitgang?' Vincent wees met zijn hoofd naar het "uitgang"-symbool. 'Oh, juist.'

We gingen door een smal steegje waar een paar mannen rokend tegen de muur leunden. 'Fuck, we kunnen er niet zomaar doorheen, Vince.'

Vincent ademde in en knikte zelfverzekerd naar me. 'Ik heb een plan.' Hij liep het steegje in met zijn gebruikelijke "Vincent flair", terwijl hij een